तिरइत्यादि । सूर्य्येण तिरोवभूवे तिरोभूतं अस्तङ्गत १४ सर्गः
मित्यर्थः भावे लिट् निशा निशया च आस्पदं प्रतिष्ठायामिति ज०म०
निपातनं प्रापे प्राप्तं कर्म्मणि लिट् सा च निशा कालरात्रीव कालः
कृतान्तस्तेन प्रयुक्ता रात्रिरिति शाकपार्थिवलात्सः रात्रेश्चा
जसाविति ङीप् वानरान् राक्षसांश्च जग्रसे ग्रसते स्म भक्षितवती
त्यर्थः ॥ ४३ ॥

तिरइत्यादि। सूर्य्येण तिरोवभूवे अस्तं गतं भावे रूपं भुवो भ०
ऽङ्यामिति पक्षे खेरङ् निशया आस्पदं स्थानं प्रापे प्राप्तं कर्म्मणि
रूपं आङःपदे सुट् आस्पदं स्थाने प्रभुत्वे चेति परः स्वमते मनी
षादित्वात् सा निशा कालरात्रिरिव वानरान् राक्षसांश्च जग्रसे
भक्षितवती ग्रसग्लसुङ्भक्षे कालोयमस्तेन प्रयुक्ता रात्रिः काल
रात्रिः शाकपार्थिवादिरिति परः स्वमते सम्बन्धविवक्षया षष्ठी
समासः पाकोनादीत्यादिना पक्षे ङीप् ॥ ४३ ॥

चुकोपेन्द्रजिदत्युग्रं सर्पास्त्रं चाजुहाव सः। आजु
ह्वे तिरोभूतः परानीकं जहास च ॥ ४४ ॥

चुकोपेत्यादि। रामव्यापारं दृष्ट्वा इन्द्रजित् तिरोहितः सन् ज०म०
चुकोप कुपितवान् अत्युग्रञ्च सर्पास्त्रं सर्पमस्त्रमिव आजुहाव
आह्वतवान् आङ्पूर्वस्य शब्दे वर्त्तमानस्य अभ्यस्तस्य चेति द्विर्व्वच
नात्प्राक् सम्प्रसारणं ततोद्विर्व्वचनं परानीकञ्च रामबलं आजु